

РЕШЕНИЕ

№ 12148

гр. София, 08.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 26.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10920** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 40 от ЗДОИ, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Е. Д. М. срещу Писмо № ИЗ 10723 от 11.09.2024г на Зам.главен директор на ГДИН по заявление за достъп до информация обективизирано в жалба № 935 от 3.09.2024 на жалбоподателя.

Обосновава съображения за незаконосъобразност на оспорения акт поради нарушение на материалния закон. Моли да се отмени отказа обективиран в процесното писмо и задължи ответника да предостави исканата информация.

Ответникът – Зам.главен директор на ГДИН чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата.Претендира юриск. възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и възраженията на жалбоподателя, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление за достъп до информация обективизирано в жалба № 935 от 3.09.2024 Е. М. е поискал да му се предостави информация: „кои са били дежурните офицери на 9.01.2018г и на 10.01.2018г в Затвора в [населено място], и кой е бил юриста на затвора на 9.01.2018г и на 10.01.2018г.“

По повод подаденото заявление Зам.главен директор на ГДИН е издал

Писмо № ИЗ 10723 от 11.09.2024г в което не се съдържа отговор на търсената информация, тоест обективира отказ да се предостави достъп до търсената информация.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Оспореното писмо по съществото си съставлява произнасяне по заявлението на жалбоподателя с отказ да се предостави поискания със заявлението достъп до информация. Доколкото е налице изрично волеизявление на административен орган, което е с неблагоприятен характер за жалбоподателя, то е налице правен интерес да обжалва акта. Оспореното писмо съдържа властническо волеизявление - отказ за достъп до информация. Предвид горното и с оглед разпоредбата на чл.140 АПК жалбата е допустима, подадена от активно легитимирано лице с правен интерес против акт подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Задължените субекти да предоставят обществена информация са посочени в чл.3 ЗДОИ и това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. ЗДОИ се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации по смисъла на §1, т.4 ДР на ЗДОИ. Безспорно ГДИН е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ. С оглед постъпилото заявление за достъп до обществена информация, за същия е възникнало задължението по чл.28, ал.1 ЗДОИ да го разгледа във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. Според ал.2 на същия текст в този срок органът или изрично определено от него лице вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В настоящият случай изрично решение не е взето, но съдът прие, че доколкото отправеното до заявителя писмо не се съдържа отговор на търсената информация, то е налице отказ да бъде предоставена исканата информация, обективиран именно в това писмо. Този отказ съдът приема, че е издаден от некомпетентен орган – Зам. главен директор на ГДИН. Това е така, тъй като от представената за доказване компетентността му Заповед №Л-4743 /8.11.2022 г. на Гл. директор на ГДИН не може да се направи извод, че същият е оправомощен съгласно разпоредбата на чл.28, ал.2 ЗДОИ да се произнася по подадени заявления по ЗДОИ. Тази разпоредба изисква решението за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация да е взето от изрично определено от задължения субект лице. В цитираната заповед №Л-4743 /8.11.2022 г. на гл. директор на ГДИН липсва изрично оправомощаване да се произнася по подадени заявления по ЗДОИ. Т. е. е необходимо, тъй като решенията по ЗДОИ са ИАА, за издаването на които подписалото ги лице следва да притежава компетентност по силата на закона или по силата на изрично оправомощаване. Предвид това и доколкото именно писмото, подписано от зам. главен директор на ГДИН обективира отказ да се предостави исканата информация и представлява ИАА, за издаването на който зам. главния директор на ГДИН не е изрично оправомощен, то същото се явява нищожен акт, издаден от некомпетентен орган. Не е налице надлежно оправомощаване по реда на чл.28, ал.2 от ЗДОИ на издателя на оспорения отказ да разглежда заявленията за достъп до обществена информация и да се произнася по тях, съответно същият не е компетентен да разглежда процесното

заявление и да се произнася по него.

Това е основание за обявяване нищожността му и изпращане на преписката за ново произнасяне от компетентния за това орган – Главния директор на ГДИН или изрично определено от него лице, на което с изрична заповед е възложено да се произнася по постъпили заявления по ЗДОИ, съгласно чл.28, ал.2 ЗДОИ.

При произнасянето си компетентният орган следва да вземе предвид, че с оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимия материален закон /предмета и целта на закона/ и при изричната разпоредба на чл. 28, ал.2, чл. 34 , чл.38 и чл.39 ЗДОИ за формата и съдържанието на акта, както и за връчването му, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и задължава субектите по чл.3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация с решение. При произнасянето си следва да съобрази, че исканата с процесното заявление информация не е обществена такава по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ. Поискан е достъп до обществена информация по реда на ЗДОИ касаеща обстоятелства, свързани най-общо казано с имената на дежурните офицери на 9.01.2018г и на 10.01.2018г в Затвора в [населено място], и името на юриста на Затвора на 9.01.2018г и на 10.01.2018г. Разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ определя като обществена по смисъла на закона всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Приложимостта на реда за достъп по ЗДОИ е обусловена от принадлежността на исканите данни към категорията "обществена информация" по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ.

Както се посочи, законодателят е дал легална дефиниция на понятието обществена информация. Една информация е обществена, когато са налице две визирани в правната норма кумулативни изисквания - да е свързана с обществения живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Не е налице легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - живота на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора има характер на обществена информация. За да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект, като информацията трябва да е свързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел. / Виж Р № 153 ОТ 07.01.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 13778/2018 Г., V ОТД. НА ВАС, Р № 3248 от 6.03.2019 по адм д 6688/ 2017 на ВАС и др./

В случая исканата информация няма обществен характер, тъй като се отнася до имена на офицери и на юриста на Затвора на посочените дати. Исканата информация не съдържа сведения, свързани с обществения живот в страната, тоест живота на обществото като група хора и не би дала възможност на жалбоподателя да си състави собствено мнение относно дейността на задължен по закон субект. Исканата информация свързана с конкретни имена, не може да допринесе за формиране на собствено мнение на гражданите относно дейността на държавния орган- така както изисква разпоредбата на чл.2 от ЗДОИ. Имената на конкретни лица работещи в Затвора в С. не представлява обществена информация по смисъла на чл. 2

от ЗДОИ, дори към нея да е проявен определен интерес от трети лица, защото за законодателят тя не представлява такава свързана с обществения живот в страната, която да дава възможност на гражданите да си съставят свое мнение относно дейността. ЗДОИ не е средство, за получаване на всякаква информация от държавните органи.

На следващо място и според практиката на съдебния състав, поисканите със заявлението имена на офицери и на юриста на затвора засягат лични данни на тези лица съгласно § 1 т. 2 ЗДОИ и § 1, т. 1 ДР на ЗЗЛД, във вр. с чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните). Целта на закона е да се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот, като се защитят физическите лица при неправомерно използване на свързаните с тях лични данни и се регламентира правото на достъп до събираните и обработвани такива данни. Имената им не са предмет на обществена информация. Целта на ЗДОИ е да осигури широка информираност на гражданите и достъп до сведения, които се създават и съхраняват от държавните органи, органите на местното самоуправление и публично-правните субекти (чл. 3 от ЗДОИ) във връзка с тяхната работа, като при това се предостави възможност на заявителя да си състави мнение за осъществяваната от тези субекти дейност.

С търсената информация хипотетично не е изключена и злоупотреба с лични данни, каквато не е легитимната цел по чл. 2, ал. 1 ЗДОИ. Същият факт обуславя необоснованост за "надделяващ обществен интерес". Имената на офицери и на юриста не са свързани с обществения живот в страната и не касае дейността на задължения субект. По силата на изрична законова делегация достъпът до тази информация е уреден в нормите на ЗЗЛД. В чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ е предвидено, че достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. По аргумент за противното - тъй като имената на офицерите и юриста не може да формира обществен, още по малко надделяващ интерес.

Имената съставляват лични данни по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ЗДОИ и чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, според който това е всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Според чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ този закон не се прилага в случаите, когато се иска достъп до лични данни. Исканите данни за имената на офицерите и юриста, работили в Затвора на посочените дати с оглед характера им, са извън приложното поле на ЗДОИ - чл. 2, ал. 5, и разкриването им не може да влиза в колизия със защитата по ЗЗЛД. Разпоредбата на чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ изрично въвежда като изключение от приложимостта на този закон, достъпът до лични данни. Исканата информация с оглед естеството ѝ, би засегнала лични данни на лица, поради което ЗДОИ по арг. от

чл. 2 ал.5 е неприложим, а предоставянето ѝ на трето лице е неправомерно. С оглед горното при разглеждането на заявлението, изрично оправомощеното да разгледа заявлението лице следва да съобрази дали търсената информация има характер на публична /обществена/ информация.

Относно разноските: С оглед изхода на спора и по арг от чл. 143 ал.3 АПК на ответника не се дължи юриск. възнаграждение.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА нищожността на Писмо № ИЗ 10723 от 11.09.2024г на Зам.главен директор на ГДИН в което е обективиран отказ да се предостави достъп до търсена със заявление обективирано в жалба № 935 от 3.09.2024 информация на Е. Д. М..

ИЗПРАЩА преписката на компетентния орган – Главния директор на ГДИН за произнасяне по Заявление за достъп до обществена информация обективирано в жалба № 935 от 3.09.2024 на Е. Д. М. в 14-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: